

[Wilhelm.]

gang i forbindelse med andre skattefiduser, olie-selskaber osv., krævet, at man fulgte lovene. Vi kan ikke udelukke, at der i hr. Glistrups mange transaktioner, hvoraf de fleste givetvis har været lovlige – og det er det pinligste ved denne sag, ikke mindst for socialdemokratiet – også har været overtrædelser. Og vi vil ikke deltage i nogen særlig beskyttelse af lige præcis de mere eller mindre tilfældige medlemmer af denne forsamling.

Når der bliver rejst tiltale for ganske almindelige lovovertrædelser, så må vi have retten til at se, om det er rigtigt eller det er forkert. Uden illusioner om, at det hele går så og så ærligt til – som jeg allerede har sagt.

Det er begrundelsen for at stemme for op-hævelsen af hr. Glistrups immunitet. Det ville være inkonsekvent ikke at stemme for den, når vi i alle mulige andre sammenhænge har krævet, at man i det mindste da prøvede at hånd-hæve de kontrollove og de skattelove, som be-stemt i forvejen ikke er alt for gode, og som bestemt i forvejen tillader alt, alt for mange af den slags transaktioner, som er hovedparten i det, hr. Glistrup åbenbart har foretaget sig.

Thorndahl (FP):

Det er nu tredje gang, folketinget skal af-gøre, om hr. Glistrups parlamentariske immu-nitet skal hæves, og det er anden gang, hr. Gli-strup er blevet valgt ind på meget store person-lige stemmetal, efter at denne sag er blevet rejst.

Det er karakteristisk, at når jeg og andre ved sammenkomster af forskellig art møder em-bedsmand fra skatte- og afgiftsministeriet og justitsministeriet, så bevæger samtalen sig i løbet af aftenen ofte hen på Glistrupsagen, og ofte sker der i løbet af nogen tid det, at em-bedsmanden efter forsigtigt at have skottet til højre og til venstre bøjer sig frem og sagte siger: ja, der er jo ikke noget hold i anklagen, for Glistrup har jo blot ved at gøre, som så mange andre gør, vist, hvor dårlige disse love, vi har i dette land, egentlig er.

Det er oplevelser, man får med nogle måne-ders mellemrum, og på denne baggrund er det i virkeligheden fantastisk, at vi i dag igen har denne sag til behandling.

Der er mange, der hævder, at der ikke kan sættes en finger på vort samfund, at alting går rigtigt til, og at alle behandles ens uanset poli-tisk tilhørsforhold.

Lad os et øjeblik se på den ene side af det sidste postulat, der skulle indebære, at ingen i dette land skulle have opnået fordele for sig selv helt eller delvis på grund af politisk tilhørs-forhold. Jeg skal bare fremhæve nogle enkelte eksempler.

Efter det store socialdemokratiske valg-ne-derlag i december 1973, hvor partiet mistede 24 mandater, skulle man pludselig skaffe be-skæftigelse til en hel del forhenværende med-lemmer. Jeg skal blot nævne to af dem, der hurtigere end lynet fik kommunal ansættelse, den ene som saneringsekspert, den anden som miljøkonsulent. Det sidste fandt jeg så strengt, at det foranledigede mig til at spørge om, hvilke kvalifikationer den pågældende egentlig havde. Af det noget forvirrede svar, jeg mod-tog, fremgik, at den eneste væsentlige kvalifi-kation var et besøg i USA. Altså rene politiske udnævnelser, hvor kvalificerede personer uden politisk engagement udelukkes til fordel for personer med den rette politiske indstilling.

Jeg kan ikke forestille mig, at der er mange i denne sal, der ikke fra deres egen kreds kender lignende eksempler, hvor det er oplagt, at an-sættelsen er sket væsentligst på grund . . .

Formanden:

Jeg henstiller, at man holder sig til den fore-liggende sag.

Thorndahl (FP):

Magtfordelingen i samfundet kan altså inde-bære fordele for dem, der har bestemte politi-ske opfattelser, og når samfundsmagten kan misbruges i den ene retning, er det naturligvis logisk, at magten også kan misbruges til at chi-kanere politiske modstandere. Sagen mod hr. Glistrup er et eksempel herpå, et meget groft eksempel. Dette skal jeg understrege ved en enkelt illustration.

Omkring årsskiftet 1973–74 var bagmands-politiet stærkt optaget af at genere hr. Glistrup, bl. a. ved på en meget grov måde at forskræk-ke hr. Glistrups klienter. I denne periode afvi-ser bagmandspolitiet en ældre dame, der formentlig var blevet bedraget eller vildledt af ad-vokater og andre rådgivere. Denne dame blev afvist, fordi bagmandspolitiet, som politiadvokat Rørbæk-Petersen udtrykte det, havde vigtigere ting at tage sig af, nemlig dette at skræm-me hr. Glistrups klienter.

Den politiske forfølgelse, som vi i denne sag præsenteres for, er af så grov karakter, at